

415

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 marca 1953 r.

w sprawie zakazu używania metali nieżelaznych do wyrobu niektórych artykułów,

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy następujących metali nieżelaznych: aluminium, antymonu, arsenu, berylu, bizmutu, boru, ceru, chromu, cyny, cynku, cyrkonu, irydu, kadmu, kobaltu, krzemu, litu, magnezu, manganu, miedzi, molibdenu, niklu, ołowiu, osmu, palladu, rodu, rtęci, rutenu, seleniu, srebra, teluru, tytanu, wanadu, wapnia i wolframu oraz ich stopów, występujących w postaci surowców, półfabrykatów oraz surowców wtórnych, zwanych dalej metalami nieżelaznymi.

2. Stopami metali nieżelaznych w rozumieniu niniejszego zarządzenia są stopy, w których zawartość metali nieżelaznych wynosi przynajmniej 85%.

§ 2. 1. Wprowadza się zakaz używania metali nieżelaznych do wyrobu artykułów wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie dotyczy wyrobu:

- 1) artykułów, których wyrób z metali nieżelaznych nakazany jest obowiązującymi przepisami;
- 2) artykułów przeznaczonych do celów naukowo-badawczych.

§ 3. 1. Artykuły objęte wykazem określonym w § 2 mogą być wyrabiane dla potrzeb eksportu za zezwoleniem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Zarządu do Spraw Metali Nieżelaznych, zwanego dalej „Zarządem”.

2. W celu uzyskania zezwolenia należy złożyć odpowiednio uzasadniony wniosek do Zarządu za pośrednictwem właściwej centrali eksportowej: centrala eksportowa za zgodą Ministerstwa Handlu Zagranicznego przesyła wniosek do Zarządu wraz z opinią.

3. Wniosek o zezwolenie powinien zawierać dokładne dane co do ilości, przeznaczenia i konieczności użycia metali nieżelaznych.

§ 4. 1. W przypadkach innych niż określone w § 3 ust. 1 Zarząd może udzielić wyjątkowo zezwolenia na użycie metali nieżelaznych do wyrobu artykułów objętych wykazem określonym w § 2, o ile przemawiają za tym istotne względy gospodarcze.

2. W celu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zainteresowane jednostki gospodarki społecznej powinny złożyć szczegółowo uzasadnione wnioski do Zarządu za pośrednictwem nadzorujących je ministerstw (urzędów centralnych), a jednostki gospodarki nie społecznej — za pośrednictwem właściwego zarządzenia prywatnego przemysłu i Ministerstwa Przemysłu Drobego i Rzemiosła.

§ 5. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej może dokonywać zmian w wykazie określonym w § 2, ustalającym artykuły, których wyrób z metali nieżelaznych jest zabroniony.

§ 6. Jednostki uprawnione do obrotu i gospodarowania metalami nieżelaznymi na zasadach wyłączności na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 4 czerwca 1951 r. w sprawie obrotu i gospodarowania reglamentowanymi metalami nieżelaznymi (Dz. U. z 1951 r. Nr 45, poz. 336 i z 1952 r. Nr 43, poz. 299), oznaczając zgodnie z § 2 ust. 3 tego rozporządzenia cel, na jaki ma być użyty sprzedawany metal, stosować będą zasady wynikające z §§ 2 — 4 niniejszego zarządzenia.

§ 7. Zarządzenie nie narusza przepisów zarządzenia nr 34 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 lutego 1953 r. w sprawie ograniczenia stosowania niklu i soli niklowych (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 20).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 marca 1953 r. (poz. 415).

WYKAZ ARTYKUŁÓW, KTÓRYCH WYRÓB Z METALI NIEŻELAZNYCH JEST ZABRONIONY

1. Przedmioty służące do użytku osobistego, a w szczególności:

- a) cygarniczki, papierośnice, popielniczki,
- b) pudełka do zapalek i tytoniu, przybory do czyszczenia fajek, zapalniczki i inne przybory do palenia tytoniu,
- c) pudełka do kart, sztony i inne przybory do gier,
- d) puderniczki,
- e) lokówki do włosów,
- f) lusterka kieszonkowe,
- g) wachlarze,
- h) rozpylacze do perfum,
- i) prawidła i łyżki do butów,
- j) pudełka do szczotek do zębów,

k) wykałaczki,

- l) czarki, kubki i kieliszki myśliwskie,
- ł) grzebień i oprawki do grzebieni,
- m) oprawki do notesów,
- n) ramiączka do ubrań,
- o) szczotki do ubrań,
- p) wózki dla lalek i mebelki dziecięce,
- r) zabawki dziecięce,
- s) przybory podróżne (nesesery),
- t) zakładki do książek.

2. Części ubioru dla ludzi i uprząży dla zwierząt z wyjątkiem zamków błyskawicznych.

3. Przedmioty zdobnicze i artystyczne, a w szczególności:

- a) popiersia i figury
 - b) obicia wszelkiego rodzaju i obramowania,
 - c) wieńce honorowe i żałobne,
 - d) narożniki książek,
 - e) pamiątki wszelkiego rodzaju,
 - f) świeczniki,
 - g) nagrody sportowe (puchary, figury itp.),
 - h) łańcuszki i naszyjniki,
 - i) wazony różnych rozmiarów,
 - j) ozdoby i skuwki na naczynia i laski,
 - k) gwoździe i okucia do chorągwi.
4. Przedmioty służące do wyposażenia lub upiększenia mieszkań, biur, lokali publicznych, magazynów, sklepów i pomieszczeń dla zwierząt, a w szczególności:
- a) koszyki do papieru,
 - b) tablice adresowe,
 - c) wieszaki na okrycia (haki),
 - d) kraty, barierki, poręcze balkonów i schodów,
 - e) numerki w szatniach,
 - f) lampy biurowe i ich części,
 - g) akwaria i terraria,
 - h) ramy i podstawki do lusterek, obrazów i fotografii,
 - i) teczki na dokumenty,
 - j) klatki na ptaki,
 - k) wycieraczki do nóg,
 - l) kasetki na pieniądze,
 - ł) skarbonki,
 - m) naczynia dla zwierząt,
 - n) kraty do kominków,
 - o) wózki do sprzedaży ulicznej,
 - p) urządzenia wystaw sklepowych,
 - r) lustra metalowe,
- s) uchwyty do czasopism,
 - t) tzw. dziadki do orzechów,
 - u) mydelniczki i podstawki na gąbkę,
 - v) miednice,
 - w) artykuły biurowe: kalendarze, suszki, temperówki, noże do rozcinania, spinacze, maszynki do zszywania i dziurkowania papieru,
 - x) odważniki do wag stołowych,
 - y) szalki wag stołowych i technicznych,
 - z) piece przenośne i piekarniki.
5. Opakowania, zamki i inne urządzenia zabezpieczające, a w szczególności:
- a) opakowania cukierków i słodyczy,
 - b) opakowania artykułów kosmetycznych,
 - c) opakowania klejów i pasty do obuwia,
 - d) kapsle, zakrętki, zamknięcia do butelek i słoików,
 - e) pudełka i skrzynki wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem opakowań do konserw),
 - f) oprawki do pomadek do ust,
 - g) flakony do perfum.
6. Odznaki, plakietki, tablice ogłoszeniowe, litery i cyfry oraz inne znaki i przedmioty reklamowe.
7. Przedmioty do prac w gospodarstwie domowym, biurach i sklepach, a w szczególności:
- a) skrzynki do piasku,
 - b) skrzynki do węgla,
 - c) formy do lodu,
 - d) naczynia i kotły.
8. Płomby ołowiane, z wyjątkiem przypadków, gdy użycie tych plomb zastrzeżone zostało w umowach z kontrahentami zagranicznymi.
9. Trumny.

416

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 kwietnia 1953 r.

w sprawie trybu rozliczania opustów udzielanych na rzecz dostawców kontraktujących produkty hodowlane i surowce włókiennicze.

Na podstawie cz. IV ust. 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie zniesienia bonowego zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych oraz uchwały nr 86 Prezydium Rządu z dnia 17 stycznia 1953 r. w sprawie zmiany warunków kontraktacji produkcji roślinnej ze zbiorów 1953 r., skupu roślin technicznych nie kontraktowanych, wełny, włosia i oprzędów jedwabniczych w 1953 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarcze podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego, które zgodnie z obowiązującymi przepisami udzielają opustów przy sprzedaży węgla, płótna oraz innych wyrobów włókienniczych dostawcom trzody chlewnej mięsno-słoninowej, trzody bekonowej oraz surowców włókienniczych w ramach umów kontraktacyjnych, obciążać będą tymi opustami te jednostki podległe Centralnemu Zarządowi Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi i Hodowlanymi, Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mięsnego i Centralnemu Zarządowi Skupu Surowców Włókienniczych i Skórzanych, na rzecz których skup został dokonany.

2. Przez opusty, o których mowa w ust. 1, należy rozumieć:

- 1) przy sprzedaży węgla — 10% od cen kolumny A obowiązującego cennika;
- 2) przy sprzedaży płótna — 10% od obowiązujących cen detalicznych;
- 3) przy sprzedaży wyrobów włókienniczych — rabat detaliczny od obowiązujących cen detalicznych.

§ 2. Jednostki gospodarcze podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego, o których mowa w § 1, wystawiają faktury w okresach dekadowych i inkasują należności z tego tytułu w drodze inkasa bankowego.

§ 3. Opusty udzielone w pierwszym kwartale 1953 r. podlegają rozliczeniu do dnia 15 kwietnia 1953 r. w trybie przewidzianym w § 2.

§ 4. Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z zainteresowanymi resortami wyda szczegółową instrukcję ustalającą właściwą dokumentację dla rozliczeń, o których mowa w §§ 1 i 3.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr